

Előfizetési árak:

Félsz évre 12 frt.
 Félévre 6 " "
 Negyedévre 3 " "
 Egy órára 1 " "
 Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvnyom-
 dója Nagybecskerek. Uri-
 utca 276. sz., hová az
 előfizetések és a lap szét-
 küldésére vonatkozó felszö-
 lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
 Ferencz-József-tér,
 Bauer-féle ház
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
 tatnak el. Azonkívül az
 összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

A nemzeti akarat.

Nagybecskerek, szept. 26.

(y.) „Teremtsenek akaratot a nem-
 zetben“, mondá Kossuth az eléje járuló
 küldöttségnek. És az ellenzéki lapok
 Kossuth Lajos ezen szavait úgy köz-
 lik, mintha azt a mai magyar nem-
 zetre alkalmazni lehetne. A helyett,
 hogy a már negyvenhárom év óta
 távol élő nagy embert és hazafit ők
 világosítanak föl Magyarország jelen
 helyzetéről, ők mennek hozzá világos-
 ságot kérni. És Kossuth, aki nemze-
 téről az ellenzéki lapokból alkot ma-
 gának fogalmat, azt a tanácsot adja
 nekik, hogy a nemzetben akaratot
 teremtsenek. És az ellenzéki lapok,
 melyek nyilván nincsenek itthon és
 nem tudják, hogy itthon mi történik,
 úgy terjesztik Kossuthnak téves infor-
 mációkon alapult ezen mondatát,
 mintha azt, Magyarország csodás hala-
 dásának és emelkedésének korszakában,
 megérteni lehetne. Mert ha a magyar
 nemzetben, mely most egyre alkot és
 teremt s az előtte óriási messzeségben
 csillámló művelt nemzeteknek már-
 már a sarkukban van s eléri őket
 mielőbb; amely nemzet az elnyomat-
 tás bilincseiből kibontakozva, még
 zsibbadt tagokkal nagyot emelt s
 messze volt az „ujjalkotás“ nagy
 munkájának nekivágni; amely ország-
 ban a beruházások ezer millióinak
 roppant kincse fekszik, azon nemzet

által hányva halomra, amelyet kipusz-
 titottak az előző események; mikor
 Budapestre, Szegedre mutatunk; ár-
 vizeket fékezünk; vasutak rengeteg
 kilométerjeit építjük; palotákba rakjuk
 az iskolákat s a leghitványabb falvak-
 ban a tanítás muzsáját kastélyokba
 szállásoljuk; mikor van olyan honvéd-
 hadseregünk, amilyennel ha 49 ben
 birtunk volna, Pétervárig szaladt volna
 előttünk a muszkatábor és nem az
 inséget kiáltó ellenzéki lapok nyomán
 ítélne nemzete felett Kossuth Lajos...
 Hát ebben a nemzetben, a melynek
 külön istene elégedett mosolylyal
 gyönyörködik hősi előnyomásunk-
 ban, ha ebben sincs akarat, ebben a
 nagy hatalmat képviselő és nagy
 hatalmat számító, de alig kilencz
 millió hősi lélekben: hát melyikben
 van?

Tessék nekünk egy alig kilencz
 millióból álló még egy ily nemzetet
 mutatni, amely ennyit nyom Európa
 mérlegén a latban; amely ennyit
 produkál; ily szerepet játszik; ily
 tekintélyvel bír; ennyire respektálják
 hatalmát?

És ebben a nemzetben nincs akarat?

Hát csak az az akarat, amit az
 ellenzék akar? A kormánybuktatás?
 Mert vajjon mi mást akar az ellen-
 zék? Tudna ő többet alkotni, külön-
 bül kormányozni! ezer milliókat befek-
 tetni és 30 millió fölösleget föl-
 mutatni?

Hol az az ellenzéki csodagyerek?
 Avagy forradalmat, 1849-et akarjon
 a nemzet, mert semmi más művelete
 akaratszámba nem vétetik? Verejték-
 cseppjeink arannyá váló alapja, melyre
 biztosan építhetni a másik ezerévet és
 az akarat, a másik ezer évnek alapot
 vetni: nem akarat? Mi hát akkor az
 akarat?!

Mert ha rosszul volt valamikor in-
 formálva e nemzet nagy és nemes
 lelkéről Ferencz József, éppen oly
 rosszul van most informálva Kossuth
 Lajos és ha azok, akik így informál-
 nak s a nemzetnek így akarnak
 szolgálatot, hazafiságot akarnak el-
 követni? . . . Nagyon jó lesz, ha a
 hazafiságról elébb ők informáltatják
 magukat!...

A német császár útja. Berlinből jelen-
 tik megbízható forrásból, hogy Vilmos
 császár október 10., 11. és 12. napján fog
 Bécsben és Schönbrunnban időzni.

Megszüntetett püspökségek. A szent-
 endrei illetőleg budai görög keleti szerb
 püspöki széket, mely az imént elhunyt
 Stojkovics Arsen püspök halálával megüre-
 sedett, — mint szerb forrásból jelentik, —
 többé nem fogják betölteni.

A pápa püspöki jubileumát, mint Ró-
 mából taviratozzák, a rendezőbizottság a
 kolerajárvány miatt elhalasztotta. Az
 újabb intézkedések szerint az első zárán-
 dokmenet, melyben jobbara elzásziak vessz-

A „TORONTÁL“ TÁRCZAJA.

M a r i .*)

Csöndes szobámban üldögélek.
 A lámpa serczeg hallgatag
 Az esti lárna, esti élet
 Behajt csodás, tört hangokat.
 Távolban a kocsi robognak,
 Szél bug a kemény öblin át,
 S még messzebről egy vig toroknak
 Behallom elnyújtott dalát.

S e tompa sugáson keresztül
 Fülemben most egy név susog.
 Ereben a vér újra pezsdül,
 A régi bánat felbusog.
 Mint erdők árnyán, szikla-élen
 A vadriasztó hallali,
 Ugy zeng, agyamba hatva mélyen,
 E bűvös női név: Mari.

A tétovázó csend elillant,
 Számomra megszűnt a jelen.
 Lelkem a múltba visszapillant
 És ott maradni kénytelen.
 Ott tartja egy homályos álom,
 Mely fődte akkor szívemet, —
 Bolyongok újra a kopáron,
 Átkozva feldúlt életemet.

*) Mutatvány Zempléni Árpád költeményeinek
 II-ik kiadásából.

Gyümölcstelen, nagy küzködésen
 Átélem újra kínosan.
 Fejem fölött kétségbesésem
 Sötét hollója eluhan.
 Szaggatva tombol újra bennem
 Az a lenyűgött akarat,
 Gyilkot segít magamra fennem
 S ad teli méregpoharat.

Ő volt e kínzó gyötrelmemnek,
 E bűnnek istennője, ő!
 Világtalan, ködös szememnek
 Az egyedül szép földi nő
 Mit öngyilkos lel a halálban,
 Barát az önkorbács alatt, —
 Ő benne én úgy feltaláltam
 Gyötrelmes boldogságomat.

Tetszése volt birám, vezérem.
 Mely tette ihletést adott,
 Ha őt segít a bú elérnem,
 Átszenvedem a kúpadot.
 Lelkemből az s csak annyi éljen,
 Mi bennem véle egybe vág,
 S inkább, mint szívem ne reméljen,
 Legyen koldussá a világ.

Bálványimádóként emeltem
 Számára méltó templomot,
 Mint trónt királynak az erőtlén,
 Istennek oltárt a nyomott,
 Mikért a vértanuk elégték.
 Hősök kimultak, trón ledőlt,
 Mind e nemesnek mind e szépnek
 Oltára benne tündökölt.

De, óh, az eszmék fénye mellett
 Megnőtt körültem a nyomor.
 S nem bírja kettő azt a terhet,
 Mely könnyü egynek annyiszor.
 Felhőimet a szél lefujta,
 Magas légváram földre hullt,
 Ő mást talált s én porba sujtva
 Magam maradtam nyomorult.

E név maradt a szerelemből
 S köröskörül sebek, romok.
 Ódon sirtábla, mely fölül rég
 Lerombolák a templomot.
 Kicsillog a nagy pusztulásból
 A régi arany felirat,
 Melyet a szív talán szokásból,
 De még sokáig megsírat.

Az egészségügy forradalmárai.

II.

Brown Sequard.

Sajátságos ellentéte a XIX. századnak,
 hogy a mig filozófiája a legcsalhatatlanabbul
 bebizonyítja, hogy az egész élet nem ér
 egy Ta . . . akarjuk mondani fakóvát, a
 végszél a teljes megsemmisülés, a Nirvána
 s tulajdonképen az cselekszik a korszel-
 lemnek irányában, a ki életét megrövidíti;
 . . . a mig az ember hűségesen igénybe is
 vess minden eszközt arra nézve, hogy
 hátralevő napjait minél kisebb számra
 redukálja, a minő eszközök például az ab-
 szinth, szüretlen vízvezetéki folyadék, a
 lánczid jobb vagy baloldali karfája, kéj-

nek részt, október közepén érkezik Rómába. Ezután Ausztria-Magyarországból, Németországból, Angolországból, Maltából és Kolumbiából jönnek a zarándokok. Egyéb zarándokmenetek nincsenek hivatalosan bejelentve. Az ünnepélyeknek egyáltalán nem lesz oly fényes jellege, mint XIII. Leó pápi jubileumának.

HIREK.

— A rendkívüli városi közgyűlés ma délután fog megtartatni. A gyűlés eredményéről lapunk holnapi számában számolunk be.

— Az őszi lóversenyekre a nevezések tegnap zárultak, még pedig, a mint azt előre is jeleztük, fényes eredménnyel. A nevezések a következők:

As ügétőversenyre neveztek: 1. Kandel Zsigmond a) „Pagat“ vil. p. 7 éves h.; b) „Electra“ 9 é. k. 2. Soly mos Gusztáv a) „Julcsa“; b) „Frajla“. 3. Rónay Jenő a) „Kigyó“ 6 é. p. k.; b) „Tánczos“ 5 é. p. k. 4. Bakalovich Agost a) „Véres“ id. p. k.; b) „Revolver“ id. s. h.

A gátversenyre neveztek: 1. Vinczehidy Ernő nev. id. s. fv. „Gidrán“ lov. tul., fehér test, piros, kék szalaggal. 2. Balázs Iván nev. 6 é. p. k. fv. „Cigarette“ lov. tul. 3. Lázár Béla nev. 4 é. tv. m. „Radován“, apa „Kisbér“, anyja „Barège“, piros, fehér, zöld test. 4. Kinsky Zdenko gróf nev. 3 é. p. k. tv. „Csata“. 5. Ugyanaz nev. 3 é. s. k. „Draha“.

A vadászversenyre neveztek: 1. Vinczehidy Ernő tarka h. h. nev. id. f. k. fv. „Cornelis“ lov. nevező, fehér test, piros kék szalaggal. 2. Szmettov Richárd gr. nev. id. s. h. fv. „Turban“ lov. nevező 3. Kinsky Zdenko gr. nev. 3 é. p. k. tv. „Csata“. 4. Ugyanaz nev. 3 é. s. k. „Draha“. 5. Ugyanaz nev. 5 é. p. k. „Indra“ 6. Ifj. Csávossy Gyula cs. és kir. h. h. id. p. fv. h. „Fogoly“.

A síkversenyre neveztek: 1. Vinczehidy Ernő nev. id. f. fv. h. „Cornélius“ fehér test, piros-kék szalaggal. 2. Gyertyánffy László nev. 4 é. s. k. „Goyo“ kék test, bordeaux uj, sárga sapka. 3. Kinsky Zdenko gr. nev. 3 é. p. k. tv. „Csata“. 4. Ugyanaz nev. 3 é. s. k. „Draha“. 5. Ugyanaz nev. 5 é. p. k. „Indra“. 6. Ugyanaz nev. 4 é. tv. m. „Courage“.

Az akadályversenyre neveztek: 1. Lázár Béla cs. és kir. h. h. nev. 4 é.

utazás, mely a rákosi állomáson viz keresztlül, kineveztetés államhivatalnokká, a hazai trafikbeli szivarok élvezése, verdikt mondás Ravachol felett és több ilyen életveszélyes vállalkozás; . . . a mig tehát az emberek igyekeznek minél inkább hasonlítani az egy napig élő tiszavirághoz: addig akadt különösen két olyan jötevője az emberiségnek, kik azon vannak, hogy a halandó ember minél hosszabb életkort érjen meg.

Az emberiség e két jötevőjének egyiké Rath Károly, Budapest fő- és székváros érdemes főpolgármestere, másika Brown-Séquard. Miért, azt nyájás olvasóim tudják már — nélkülöm is.

Azt azonban megengedem, hogy sokak véleménye szerint Brown-Séquard urnak erősebb igényei lehetnek „az emberiség fentartója“ címhez, mint a nevezett fő-tisztviselő urnak, a ki most épen oly hivatalbeli tényező élén áll, a melyeket (holmi közegészségi, köztisztasági és még sok más egyéb okoknál fogva) — épen nem tekintenek azoknak, a kik a fő- és székvárosban élő lakosság életkorának átlagát tetemesen növelnék. Ellenkezőleg, azt írják a lapok, a közügyek ezen anyosai, hogy a kolera, difteritisz és egyéb ember faló szörnyeket ők tették különösen a magyar-falókká s hogy a halandósági statisztika fejlődésének terén a fő- és székváros tisztikarának elévülhetetlenek az érdemei. Hogy van mégis, hogy derék főpolgármes-

terünk saját bajuszának hosszát tekinti az emberi életkor legmúltabb átlagának? Hát bizonyára onnan véljük azt — még pedig egész bizonyossággal, — mert ő az, a ki esztendőnk hosszú sora óta élte a halandókat „az emberi életkor legszélsőbb határáig“. Elmondotta már ezt Budapest posztája fejedelmeknek, elmondotta közönséges individuumok kedvéért, ennél fogva bizonyos, hogy az ő becses személyében Brown-Séquard ur nevezetes konkurrensére akadt.

De mi van Brown-Séquard ural, a kit a haldokló XIX. század a százados életkor helyreállítására véget szült? A ki a késő véniséget restaurálva, olyan restaurátor, a kinek pinczejében élet-elixirt mérnek. Az élet szerinte nem egyéb jól besózott heringnél, mert az ő gyógymódja után azt, a ki az élettel jól lakott, ismét olthatatlan élet-szomj fogja el! A bibliai életkor megszűnik csudának lenni, a Ninon de Lenclos hetven éves bájai csábitanak eszentul uton utfélén szerelemre s nem leend ritkaság többé a század végén az ilyen párbeszéd sem:

— Asszonyom, ön ma elragadó!
— Nem csuda. Még csupán a századik születésnapomat üljük!
— Oh, így már tökéletesen értem! S hol tisztelhetem e perben kedves leányát?
— Kint futkos a kertben! Nem csuda, hogy olyan virgoncs az a csitri leányka, alig multa a hetvenhét esztendőjét!

Lesznek urak, a kik hét pecsét alatt fog-
tv. m. „Radován“, ap. „Kisbér“, any. „Barège“, piros-fehér, zöld test. 69.5 kiló. 2. Kinsky Zdenko gr. nev. 4. é. tv. m. „Courage“. 3. Ugyanaz nev. 5. é. tv. p. k. „Indra“. 4. Zichy Károly gr. cs. és kir. h. h. nev. 6. é. s. tv. h. „Vigéc“, ap. „Kaczér“, any. „Welcome“. 5. Ifj. Csávossy Gyula cs. és kir. h. h. nev. 4. é. s. p. tv. k. „Hajrá VII“.

— A szervezködő Nagy-Kikinda. Nagy-Kikindán a képviselőtestületi tagok válasza, mint már jeleztük is, a napokban folyt le, az alakuló közgyűlés pedig e hó 28-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni Daniel László alispán elnökelete alatt. A meghívók erre vonatkozólag már ki is bocsátattak. A közgyűlés tárgyát a város szervezési és gyümügyi szabályrendeleteinek tárgyalása fogja képezni.

— A nagyikindai gimnáziumi bizottság e hó 28-án Daniel László, alispán elnökelete alatt Nagyikindán ülést tart, melyen a jegyzői teendőket Rigó István, megyei első aljegyző végzi. A gyűlés tárgyát az 1893. évi költségvetés és több kisebb, a gimnáziumot érdeklő ügy fogja képezni.

— A felső torontáli ármentesítő társulat Rónay Jenő főispán elnökelete alatt október 12-én délelőtt 10 órakor Nagyikindán, a város háza nagytermében tartja meg évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyai a következők: 1. Az 1892 évi működésről szóló igazgatósági jelentés. 2. Az 1885. évtől az 1891. év végeig terjedő társulati számadások letárgyalása és ezzel összefüggésben az újabb számvizsgáló bizottság megválasztása. 3. Alapszabályok módosítása, a tisztviselők szolgálati szabályzatát, azok illetményeit megállapító szabályzatot, a tisztviselők nyugdíj szabályzatát, valamint a társulati ülések ügyrendjének megállapítására vonatkozó javaslatok tárgyalása. 4. Az 1893. évi költségirányzat megállapítása és a szükséges költségek megszavazása. 5. A tiszaszentmiklósi főhercegi uradalomnak kérényé, a tiszaszentmiklósi zsiliip előcsatornája fenntartási költségeire vonatkozó 1877. évi február hó 28-án és folytatva márczius hó 1-én tartott társulati közgyűlés 2. számú határozatának felolvasása iránt. 6. Az Uj-Szeged-vedresházi ármentesítő társulatnak az 1885. évi XXIII. t. cz. 79. §-a alapján leendő bevonatására vonatkozó ártérfejlesztési művelet megállapítása és közzemlére való kitétele iránti határozathozatal. 7. A fensiki és mély ártér hozzájárulási arányszámának megállapítására vonatkozó javaslattétel. 8. Az újonnan bevont fensiki és a műszakilag fejlesztett temesmegyei ártér osztályozásának megállapítása, a kiküldött bizottság javaslata alapján; valamint a közzemlére való kitétel iránti intézkedés. 9. Az alsó tiszai védőtöltés meghosszabbításának, a csókai szőlőkben leendő függőben tartása iránti határozathozatal. 10. A felső marosi védőtöltéseknek 1 1/2 méteres biztonságot nyújtó kiépítése iránt hozott választmányi határozat tárgyalása. 11. A védőtöltés-

járk tartani az élet elixirt és elrettendő például azt írják az üvegre, hogy: „Intés! A ki ebből iszik, az elveszti a beszélni képességét!“ Csak így remélhető, hogy az ifjító szerbe nem kóstol bele az . . . anyósunk.

Hiszik önök, hogy a Brown-Séquard szerének forgalomba jövétele után lesz öreg primadonna, vagy kiérgemült ballerina? Soha! Az Angelák, Carmenek és Valéry Violetták szeretetreméltó személyesítői megülik ötven esztendősi jubileumukat, bevesznek egy kis élet-elixirt (egy evőkanállal minden huszontöt esztendőben) és tovább csicsereghetnek: halhatatlanul és meg nem halva!

Mondják, hogy Brown-Séquard ur ismeri a magyar nyelvet s elméleteinek magyar kiadása elé azt írja jeligéül, hogy „Cauhaj! sosem halunk meg!“

Eddig a bíró bizonyos kort, azt hisszük, hogy a 65-ik évet elérve, nyugdíjazható volt. Eszentul nem úgy lesz, mert Szilágyi Dezső igazságügyminiszter bizonyos kvantumot készségetben fog tartani az élet-elixirből s a használható bíráknak ad belőle egy adagot: kinek egy kávékanálkával, kinek evőkanállal, kinek pedig egy levelemérővel is, a szerint, a mint jóra való, vagy nyugdíjazni való erők. A kik nem valók a bírói tisztségre, azok nem kapnak semmit

Meg fognak szaporodni a kor- és iskolatársak által rendezett ötvenes (miért ne?) és százéves találkozások. Az ilyen örömmünnepek és általában a jubilaris lakomák

menüjének elixir. „Lili“ tustént hadnagya vagy A egy szöve ifjuság ragvogta által es csalogán

Kétség még inkább főkeallt föltehető örömmel örökös örökösök guakat, monopot meghatá komprim jak ki ad pedig 1866 ik libainak abból, igazság „életfogy éljenek a kult miniszte miniszte kosztosa Nem számba a tömeg életüké tassa. E juttatné stone, a

szek alapja bekötésé ges terüle hozatal. mérnök ezzel kap tenek ne vách Sár kegydíj me gőbbi bel zások leir esolatban nye, a D tazása ira konverzió ügyi bizo bitása. H közö nag tése iránt

— „Ok kolni!“ a berukka nótázással Olyan jo anyjuk vi megtesz m rom hossz mert „okt Egeszen u lágba lép keil me: kor para mikor tre tisztit, jor rancsszó dolog s b a kemény később m mindenbe olyan jó régiek. M zott ujon hez tarté honvéd u pedig ol nului. É s

menüjének elixir. „Lili“ tustént hadnagya vagy A egy szöve ifjuság ragvogta által es csalogán

Kétség még inkább főkeallt föltehető örömmel örökös örökösök guakat, monopot meghatá komprim jak ki ad pedig 1866 ik libainak abból, igazság „életfogy éljenek a kult miniszte miniszte kosztosa Nem számba a tömeg életüké tassa. E juttatné stone, a

szek alapja bekötésé ges terüle hozatal. mérnök ezzel kap tenek ne vách Sár kegydíj me gőbbi bel zások leir esolatban nye, a D tazása ira konverzió ügyi bizo bitása. H közö nag tése iránt

— „Ok kolni!“ a berukka nótázással Olyan jo anyjuk vi megtesz m rom hossz mert „okt Egeszen u lágba lép keil me: kor para mikor tre tisztit, jor rancsszó dolog s b a kemény később m mindenbe olyan jó régiek. M zott ujon hez tarté honvéd u pedig ol nului. É s

menüjének elixir. „Lili“ tustént hadnagya vagy A egy szöve ifjuság ragvogta által es csalogán

Kétség még inkább főkeallt föltehető örömmel örökös örökösök guakat, monopot meghatá komprim jak ki ad pedig 1866 ik libainak abból, igazság „életfogy éljenek a kult miniszte miniszte kosztosa Nem számba a tömeg életüké tassa. E juttatné stone, a

szek alapja bekötésé ges terüle hozatal. mérnök ezzel kap tenek ne vách Sár kegydíj me gőbbi bel zások leir esolatban nye, a D tazása ira konverzió ügyi bizo bitása. H közö nag tése iránt

— „Ok kolni!“ a berukka nótázással Olyan jo anyjuk vi megtesz m rom hossz mert „okt Egeszen u lágba lép keil me: kor para mikor tre tisztit, jor rancsszó dolog s b a kemény később m mindenbe olyan jó régiek. M zott ujon hez tarté honvéd u pedig ol nului. É s

sek alapját képező, továbbá a pártvédők beköltetéséhez és a füzesítés számára szükséges területek kiadása iránti határozathozatal. 12. A tiszaszentiványi szakasz mérnök székhelyének megváltoztatása s ezzel kapcsolatban a telefonhálózat tervezetének némi módosítása. 13. Boldogult Kovács Sándor volt pénztáros özvegyének kegydíj megadása iránti kérvénye. 14. Régebbi behajthatlan előlegek és egyéb tartozások leírása iránti javaslat és ezzel kapcsolatban özvegy Deschán Arthurné kérvénye, a Deschán féle előlegek mikénti tisztázása iránt. 15. A pénzbeszerzésére és a konverzió keresztülvitelére kiküldött pénzügyi bizottság mandátumának meghosszabbítása. 16. A csóka-felebezésnél mutatkozó nagymérvű mederelfajulás megszüntetése iránti kormányintézkedés kiészikölése.

— **„Októbernek elsején be kell rukkolni!”** Mindössze néhány nap választja el a berukkolástól a rekrutákat, a kik hangos nótázással bucsuznak most a civil-életől. Olyan jó soruk van: az apjuk meg az anyjuk vigyáz a gyerekre, kedvében jár, megtesz mindent, a mit kíván, hiszen három hónapra nem fogják látni a fiút, mert „októbernek elsején be kell rukkolni!” Erzésen új, eddig teljesen ismeretlen világba lép, a hol mindent parancsszóra kell megtennie. Akkor kel fel, a mi kor parancsolják neki, akkor fekszik le, mikor trombitaszóval jelt adnak neki erre, tisztit, jár kel, fordul, ezik, mindent parancsszóra tesz. Kezdetben nehezére esik a dolog s bizony eleinte sokszor nedves lesz a kemény párna a reáhullott könyektől. De később megszokja a parancsot beletörődik mindenbe és rövid három hónap alatt ő is olyan jó katona lesz, mint a többi, mint a régiek. Már javában folyik az idén besorozott újonczok behívása. A közös hadsereghez tartozó újonczok október elsején, a honvéd újonczok pedig és póttartalékosok pedig október hatodikán kötelesek bevonulni. És ha elkésnek, akkor megbüntetik

menüjének legfőbb ételét képezendi az elixir. Az így megfíjtott öregek (mint a „Lili“ folyton fiatalodó öreg ura) aztán tüstént gigerlikké, jól kipödrött bajszu hadnagyokká, szintanodai növendékeké, vagy Abszenciussokká „fejlődnek vissza“, egyszóval azzá lesznek ismét, a mik az ifjuság zöldelő ligetében valának, beragyogva újra az első szerelem verőfőnyé által és csattogva ismét az első szerelem csalogány dalát . . .

Kétségtelen, hogy Brown-Séquad után még inkább megbomlik a létező ember-és főállomány közötti helyes arány, azért föltehető, hogy a míg találmányát nagy örömmel fogadják az örökösök, addig az örökös ifjuság ellenzői lesznek majd az örökösök; bizonyára odaig viszik az intriguákat, hogy az életelixir idővel állami monopólium tárgyává válik. Ekkor aztán a meghatározott mennyiségben előállítandó, komprimált örökéletből a miniszterek osztják ki a porciókat; bizonyos, hogy nem ad pedig belőle a honvédelmi miniszter az 1866-iki hadjárat még életben levő generálisainak, a pénzügyminiszter már juttat abból, a legügyesebb végrehajtónak, az igazságügyminiszter olyan raboknak, a kik „életfogytiglani fogságra“ ítéltnek (hadd éljenek szegények: leben und leben lassen), a kultuszminiszter Klamarik János dr. miniszteri tanácsost traktálja meg vele, a miniszterelnök — annak lesz a legtöbb kosztosa ehhez a tál ételhez!

Nem mehetnek ezentúl pusztán hangszámba az „éljen“ kiáltások, mert a kiket a tömeg megszeret, módjában lesz az, hogy életüket a földön mentől hosszabbra nyujtassa. Ha rajtunk állana, az első adagból juttatnánk a század nagy öregeinek. Gladstone, a nagy öreg, a ki könnyebben érint

őket s így mindjárt az első napon megtudják, milyea is az a katona élet.

— **Modern kutya.** Aradmegye egyik községéből írják az „Aradi Közlöny“ nek a következő hihetetlenül hangzó, de érdekes történetet: „Ezelőtt négy esztendeje Selmece vidékén vadászván, az ottani főerdésztől egy alaposan dresszírozott vizslát vettem. Kutya-tudományai közül felemlítést érdemel, hogy feleségem mindennap egy kosarat tett a szájába, abba öt krajczárt beledobott, a kutya a pekhez szaladt és hozott a reggelhez három darab süteményt. Ezt ő hűségesen évek óta gyakorolta. A múlt vasárnap — mint az faluhelyen szokás — a nagy kocsamába mentem hűsítő árpalére, ahol is rendszeren a falubeli kaputó emberek összejönnek. Amint beléptem és helyet foglaltam, feltűnt, hogy a pek hozzászokott kerületés után suttogva tudomásomra hozza, hogy a múlt hónapról az összes sütemény árával tartozom. Azt mondtam neki, hogy úgy mint eddig, a kutya a múlt hónapban is mindennap elvitte a sütemény árát. A tartozás eredetét és rejtélyességét az egész asztaltársaságnak elmondtam. Erre felkel a falu bentese és jóízűen elmeséli, hogy a legjobb kundschaftja az én vizslám, mert minden reggel beállított hozzám a sütemény árával és vett a készpénzért „salfaladót“, sőt még megjegyzi, a hónap utolján — mint ez már szokás az állandó vevők lekenyerezésére — még egy megromlott disznósajttal is megajándékozta. Innen származott tehát a kifizetlen pek-számla, a kutya a bentesenél készpénzre, a péknél pedig hitelre vásárolt. Szemrehányást tettem a péknak, hogy nagyon jól tudta, mindennap évek óta készpénzért vásároltam, feltűnhetett volna neki a hitellezés. A pek erre kijelentette, hogy nem tűnt fel neki, mert minden fizet alapja a hitel és minden állandó lakos és adófizető ezen kedvezményben részesül. Ezelőtt nem is hitellezett volna, de mivel az ebadó életbe lépett, a vizslám üzletében a nyakába akasztott eb-bárczával jelent meg és igazolta, hogy rendes adófizető, a hitelképesség ellen kifogást nem tehetett. Az a kérdés, nem tette a tulajdonos hirdetését a lapokba, kijelentendő a hitellezők előtt, hogy „Caro

kezhetik a felfedezővel, bizonyára nem merte volna nyolczvan éves aggyastán léteire átvenni Salisburytól a kormány gyeplőit; Lesseps nem mert volna nyolczvan éves kora felé még nagyobb és merészebbet gondolni, azaz megházasodni, ha nem Brown Séquad urba helyezi bizodalját.

— Jónapot, uram, — fog hangzani az utcán. Hát nem ismer?

— Valóban, nincs szerencsém . . .
— De hát én vagyok Kotkadaki és Vindombaki Potyka Hasdrubal!

— Ah, csakugyan ön az? Hiszen én is mertem már öregember korában is!

Brown Séquad ur előtt sokszor ringattam magamat olyan csalódásban, a mikor az a négy lábú állat fűgén elfutott mellettem, hogy tengeri nyulat látok. Sohse gondoltam, hogy az tulajdonképen a fentemlített komprimált halhatatlanság s hogy az a nagy fülű állat tulajdonképen . . . az ifjuság. De hát miért nem fedezte föl a derék feltaláló az emberi kort megnyújtó szert egy oroszánban, egy sasban, vagy valami versenyparipában, a mi sokkal inkább megfelelt volna az ember arisztokratikus hajlamainak! Élne, élne akarok s ime, az állatok, a madarak, a versenyek királyi lények kölcsönzi ide életét — az én életem folytatásául!

És önök csakugyan olyan nagy szerencsének tartják élni „Az emberi élet legszélső határáig“, vagy most már — azon túl is? Élne örökké, a maguk kedvéért s a mások akadályára? Tulélni másokat és önmagukat? Tudják mit, akkor ne nehezeltjenek, hogy életüket nem a sástól, az oroszántól és a versenyek győzedelmestől szerente Brown Séquad, hanem örvendjenek, hogy nem kérte kölcsön a — szá-
G-r I-e.

kutyámnak semminemű adósságáért sem vállalok felelősséget!”

— **A muszkák és a magyar asszonyok.**

„Az 1848—49-iki történelmi lapok ünnepi számában Szalczér Sándor a következő humoros epizódot beszéli el. „Azon időben, mikor az oroszok a haza szabadságáért küzdő magyarokat leverni segítették, Kohánovics orosz ezredes egyik felső magyarországi városka felé vezette seregét. Ugyanő beszéli a következő esetet: „Katonáim a forróságtól már kimerültek s viz a közelben nem volt kapható. Hosszas menet után megpillantják a város közelében fekvő szőlőhegyet s lehetetlen volt őket visszatartanom, hogy berohanva kínzó szomjúságukat a feljők mosolygó fűrtökkel enyhítsék. De észrevették ezt a szőlőket őriző nagyszámú asszonyok, kik a karókat kikapkodván, katonáimra rohantak s agyba-főbe verték őket, hogy csakhamar szaladásra vették a dolgot. Még most is emlékszem szitkozódásaikra, mely így hangzott: „Rettettettettette — rettetettettettette!“ „Alkalmasint teremtettették az asszonyok“, — mondtam neki. „Lehet; de a katonák nem mertek többé szembezállani velük. Én a közelből néztem az egészet s még ma is nevetésre indit a jelenet, ha a bátor asszonyokra gondolok. Ha, ha, ha!“ „Hja! magyar nők voltak ám azok!“

— **Mindenféle.** (Adomák.) A kihirdetés haszná. Arra a kérdésre, hogy kifizeti-e magát a kihirdetés, a „Mainzer Na-hr.“ a következő állítólag hiteles tényvel felel: Egy ember kihirdetésben 5 márkát ígért annak, a ki a legnagyobb almát küldi be neki. Két hét lefolyása alatt 15 zsák gyönyörű nagy almát kapott s így könnyű volt neki az 5 márkát kifizetni.

Vasuton. Utas: Szabad-e szivaroznom, kisasszony? Ha talán zsenirozná, akkor rögtön kidobom.

Kisasszony (megrémülve): Engem?

— **Jack a fogházban.** Szabadkáról írják, hogy ott borzalmas eset történt tegnapelőtt az egyik börtönhelyiségben. Éjfél után 2 óra felé a folyosón sétáló őr jajgatást. Lármát hallott, az egyik zárkából. Csakhamar kinyitotta az ajtót, mire a rabok egyike, Füstös József jajgatva panaszkodott, hogy meg van sebesítve. Rögtön segélyért futottak. Füstös József hat évi fegyházra elítélt rab súlyosan megsebesülve feküdt. Hasa felmetszve, belső része kifordulva s e borzasztó vágáson felül még egy sebbel tetézve. Hogy mi történt, senki sem tudja. A sebesült azt állítja, hogy ő mélyen aludt s csak a fájdalomra ébredt, de maga körül nem látott senkit. Négyen voltak egy zárkában. A négy ember közül Vaucsora Dániel a gyanus, mert ezzel régóta haragos viszonyban voltak s már a börtönben is verekedtek a múlt héten. A hasfelmetzés egy fanyelű „bugylival“ történt. Hogy nincs e öngyilkossági kísérlet a dologban, azt nem lehet ez ideig megállapítani, de ez nem is valószínű, mert a sérülés nem olyan. A kifordult belső részeket az orvos helyre rakta ugyan, de a sérülés a legnagyobb mértékben életveszélyes.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A főrendiház ülése szeptember 26-án.)

Budapest, szept. 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A főrendiház mai ülésén első sorban felolvasták az országgyűlést egybehívó királyi leiratot, majd a delegációba választottak be 20 tagot.

Mivel a főrendiház a delegációk befejezéseig több ülést nem tart, Császska, kalocsai érsek lendületes s nagyhatású beszédben emlékezett meg a király Ő Felsége közeledő névnapjáról.

A képviselőházból.

(A képviselőház ülése szeptember hó 26-án.)

Budapest, szept. 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház Bánffy Dezső báró elnökle

alatt ma népes ülést tartott, melyen jelen voltak az összes miniszterek. Ott volt Lukács Béla, az új kereskedelmi miniszter is, a kit a bársonyszék elfoglalása alkalmából számosan üdvözölték.

Az ülésen mindenképp az országgyűlést egybehívó királyi leirat olvastatott fel.

Több bejelentés után az elnök bemutatja Szapáry Gyula gróf átiratát, a melyben a király Ő Felsége köszönetét tolmácsolja a születésnapja alkalmából hozzá intézett szerencsekívánatokért.

Kisebb vita után elhatározták, hogy a delegáció tagjait csütörtökön választják meg. Valamint akkor választják a legfőbb állami számszék jelöltjeit is.

A képviselőház bizottságai.

Budapest, szeptember 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház bizottságai a mai nappal újra megkezdték működésüket. Ma tartanak ülést az állandó igazolási és a gazdasági bizottságok.

A képviselők javadalmazása.

Budapest, szept. 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselők javadalmazásának általános iránti tényvázlatot már a jövő hó folyamán előterjeszti a belügyminiszter.

A jövő évi állami költségvetés.

Budapest, szeptember 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) A jövő évi állami költségvetés előirányzatát Wekerle pénzügyminiszter a ház szombati ülésében terjeszti elő, tüzetes exposéban. A pénzügyi bizottság — mint halljuk — gyorsan fogja letárgyalni a költségvetést úgy, hogy az arra vonatkozó jelentését meg a delegációs ülésük befejezése előtt leteheti a ház asztalára.

Az állami számvevőszék elnöksége.

Budapest, szeptember 29. (A „Torontál” ered. távirata.) Az állami számvevőszék elnöksége a hármas kijelölés a képviselőház csütörtöki ülésében fog megörtenni. Mint biztos forrásból értesülünk, kijelöltettek: Hieronymi Károly orsz. képviselő, Hosszú József, a számvevőszék ez időszerű alelnöke és egy horvát képviselő. Ezek fognak a kuriának ajánlani, de Hieronymi ki nevezésében a kormány már meg is állapodott s nincs kétség benne, hogy a kormány helyben hagyja.

Az országos szabadelpárt ülése.

Budapest, szeptember 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az országos szabadelpárt ma tartotta a szünidő után első értekezletét, melyen gróf Szapáry Gyula miniszterelnök a ház legközelebbi munkarendjére nézve előadta, hogy a ház fő teendőit a legközelebbi napokban a delegáció tagjainak megválasztása s az állami számvevőszék elnökségének betöltését illető kandidálás fogják

képezni. A pénzügyminiszter elő fogja terjeszteni a jövő évi állami költségvetés előirányzatát, mely a ház pénzügyi bizottságában még a delegációs ülés alatt tárgyalás alá kerül.

Apponyi Jászberényben.

Budapest, szeptember 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Jászberényből sürgönyzik: Itt ma gróf Apponyi óriási közönség előtt tartá beszámoló beszédét. Főleg az elkeresztelési kérdéssel foglalkozott, melyet Horánszky Nándor által a „Pesti Napló” hasábjain kifejtett javaslatok értelmében kíván megoldatni. Azután a nemzetiségi igazításokról szolt, melyekben legvilágosabb jeleit látja a kormány tehetetlenségének. A legnagyobb hatást Apponyi a Kossuth nevével keltette. Kossuth Lajost dicsőítette és megemlékezett arról a szerepről is, mely az Apponyi névnek jutott 1848 és 1849 után. Kijelenté végül, hogy a kormánynak nem hisz, s reformjavaslatában nem bizik.

Budapest, szept. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Jászberényből sürgönyzik: Apponyi Jászberényi beszéde után fényes bankett volt, melyen Apponyi város tetszés között, a királyra mondott felköszöntőt. Nagy tetszést keltett az a beszéde is, a melyben Lehel kürtjéről szolt.

Beöthy Ákos beszámolója.

Budapest, szeptember 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kassáról jelentik: Beöthy Ákos ma délután 4 órakor tartotta meg beszámolóját. A szabad ég alatt tartott beszédet Beöthy választói hallgatták. Azt állította a parlament többségéről, hogy ebben lángot vert a politikai egoizmus s melyben két irányt lehet megkülönböztetni, a Tisza és a Szapáry irányát. Tisza Kálmán alatt — mondja a szónok — volt miniszterium, de nem voltak miniszterek, most ellenkezőleg vagyunk vele. A valutarendezés módját helytelenítette, mert Wekerle a pénzügyi egyensúlyt adóségek kitalálásával, adók fölemelésével, a regale elvételével állította helyre. Bánffy Dezsőnek elnökké történt megválasztását szerencsétlen ideának tartja. Vádolja Tisza Kálmánt, a ki szerinte az országot kulturharcba sodort. Gróf Csáky Albin elkeresztelési rendeletét törvénytelennek tartja, mert nincs végrehajtási záradékkal ellátva. Szónok a vallás szabadság, polgári anyakönyv és polgári házasság hívének vallja magát. Végül megemlékezett Kossuth Lajos érdemeiről. A gyülekezet végül Kossuth Lajost és Apponyi Albertet üdvözölték.

A kolera.

Budapest, szeptember 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nagyszébenből sürgönyzik, hogy a kolera Románia több vidékén fellépett s több haláleset is fordult elő.

Nők harcza Nagyváradon.

Budapest, szept. 26. (A „Torontál” ered. távirata.) Nagyváradról jelentik: Itt tegnap folyt le a biharmegyei nőegylet rendkívüli közgyűlése, melyet az apácák alkalmazásának érdekében hívtak össze. Ugy a Tisza Kálmáné, mint Gerliczy báróné hivi teljes számmal meg-

jelentek. A gyűlés alatt óriási zaj volt; a hölgyek szenvedélyesen szónokoltak s nyugtalankodtak. Tisza Kálmáné tiltakozó szavait elfojtotta a nagy lárma, míg végre az apácák alkalmazása 473 szóval 71 ellen kimondatott. Tiszáné óvást emelt a rendetlen lefolyású szavazás miatt.

A szász király Bécsben.

Budapest, szept. 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szász király ma Bécsbe érkezett. A pályaudvaron Ő Felsége várta, a ki vendégét megölelte és megcsókolta.

A gabonatörsdéről.

Budapest, szeptember 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzát bőségesen kiválták. Vételkedv kedvező Irányzat szilárd. 70,000 métermázsza 5 krajczárral magasabban kelt el.

Rozs 5 10 krral emelkedett.

A bab változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

ELSŐ FEJEZET.

(5-ik folytatás.)

Severine vállat vonított. Est mintegy önkéntelenül cselekedte, maga sem tudott róla. Mikor nőül ment hozzá, boldognak érezte magát és a másokra nem gondolt többé. Mert sok dolog van az életben, a mit nem szeretnénk megtenni és mégis úgy hozza magával a végzet, hogy megcselekedszük. Nem, ő soha sem szerette Roubaudot, de óvakodott megmondani neki, hogy soha sem ment volna hozzá nőül, ha multja más lett volna.

Természetesen, az elnöknek érdekében állott, hogy gondoskodjék rólad, nemde? Talált is arra egy kis birkát. Gondoskodni akart rólad, hogy eltegyen utjából, nemde és aztán így folytatni akarta. És folytatta is ugye, mind a két látogatásodnál s azért hívott most magához újra.

Egy fejmezdulat megerősítette ezt Severine részéről.

— És ma is az lett volna a cél? ... Tehát az örökké-valóságig ez a galád üzlem? És ha most rajta nem kaplak, folyik, folyik a dolog tovább!!

Ököbe szorult kezei ismét kinyultak utána. Azonban a nő most nem hallgatott.

— Itt látszik, hogy mennyire igaztalan vagy. Én voltam, a ki megtagadtam neked az odautazást. Te akartál engem oda küldeni, a mi nekem nagy bossúságot okozott, ha ugyan emlékezni akarsz erre... Ebből láthatod, hogy én nem akartam és sohasem fogom akarni.

Roubaud érezte, hogy neje igazságot mondott. De a felvilágosítás nem engedte neki ennek bevallását. A kés mélyen melébe merült és a mi ő közte és ama ember között létezett, azt hitte, ilyen még nem volt a világon. Bizonyos önkívület fogta őt el és e közben is a történetek kinosták őt kegyetlenül.

Amint karjánál fogva visszakuzni akarta, kezébe akadt a fatalis gyűrű, a kis kigyó a rubin fejjel a Severine ujján. Levonta a gyűrűt és a kezébe akadt gyümölcstartóval összezúzta. Aztán felindultan, némán fel s alá járt a szobában. Severine szintén némán az ágy szélére hullt és nagy szemeivel reája bámult. A borsasztó halgatás tovább folyt.

Roubaud dühe nem akart csillapodni. Alig hagyott egy kissé alább, azonnal ismét nőtt, mint a reszégesség és még egyszer kitört belőle feltartóztatatlanul. Nem volt többé ura önmagának. A kínzó fájdalom vihara korbácsolta belsejét és nem volt benne más élő, mint a vadállatiság. A bosszuszomj fizikai szükségletté vált nála, ez egész testét kinezta és gyötörte. Séverine szörnyedve nézte férjének jövés-menését, mint midőn az ember éhes farkast kísér figyelemmel, a mely minden perczen összetépheti. Borzadva érezte, hogy addig nyugalmat többé nem várhat, míg csak el nem oltá bosszuszomját ez az ember.

Viharos járását félbe nem szakítva, ökleit két oldalt homlokára nyomta.
— Mihez kezdjek most már, fujta elfojtott hangon.

Nem ölvén meg eddig a feleségét, most már nem tudta A gyávaság, hogy mi lesz a nő nélkül a kit szeret, lefegyverezte dühét. Természetesen a nő nem maradhatott vele. Ki kell őt azonnal az utcára üznie és sohe sem látni többé. A mély fájdalom vihara keletkezett belsejében arra a gondolatra: hátha nem képes ezt megeselekedni. Mit lesz tehát tulajdonképen? Rágondolt arra is, hogy nyugodtan fognak élni tovább Havreban, mintha mi sem történt volna. Nem, nem, inkább a halált, a halált mindkettőjüknek azonnal. Oly vigasztalhatatlanság fogta el, hogy hangosan így kiáltott:
— Mit kell itt cselekedni?!

Severine nagy szemével követte minden mozdulatát az ágy aszéléről. Valami szánó baráti érzet keletkezett szívében ez ember iránt, mérhetlennek látszó szenvedélye folytán. A gyalázó szavakat és ütések nem érdemelte meg, de férjének ez az örült haragja olyan gyorsan keletkezett, olyan meglepő volt, hogy ő még mindig alig tudta felfogni azt. Ő, a ki ifjúságát feláldozta egy ősz ember vágyainak, a ki később nőül ment valakihez, hogy ezt a dolgot jóvá tegye, egy ilyen kitörését a féltékenységnek egy egy régi, elévült hibaért, nem tudta megérteni. Három évi házasság alatt most először tört ki az állat ez emberből és az állat felszabadulva, harapott. Mit mondott neki most, mint a mit mondott, hogy a szerencsétlenséget elkerülje?

Szorosan az ágy mellett járt Roubaud fel s alá, a mint ismét közelibe jött. Séverine bátorságot vett magának megszólítani őt:

— Hallgass rám, kedves barátom...

De az nem hallgatott rá. A szoba másik oldalára ment és ott végig vágta magát a padlaton, mint egy szalmakéve.

— Mihez kezdjek most? Mit kellene tennem?

Severine felkelt és sikerült neki megfogni egyik kezét s azt egy pillanatra szilárdan tartani.

— Hallgass meg, barátom. Nem e én voltam az, a ki nem akartam többé oda menni? Azt akartam, hogy soha, de soha oda vissza ne menjek. Egyedül téged szeretlek e világban.

Severine magához vonta férje fejét és ajkait oda tartá csókra. Asonban a férje utálatlaltassáá vissza őt.

— Őte gyalázatos, most már szeretsz. Előbb nem akartad, mert semmi vágyad nem volt irántam. És most hizelegni akarsz körülöttem. Ha a nő meghódított egy férfit, azt hiszed, asszal tehet, a mit akar? El fogok senyvedni, a méreg megeszni életemet, ezt ér-

zem. El fogok égni, ha még egyszer hozzád közelítek.

Reszketett. A gondolat, hogy ez a nő közel van, testevel reá simul. Hőség futott el. És lelkének zavart éjjeléből, piszkosnak tetesző vágyaiból gyorsan az a szükség bontakozott ki, hogy ez állapotból csak a halál szabadíthat ki.

— Mielőtt elpusztitanálak, előbb azt a másikat kell megölnöm, érted? Meg kell ölnöm, meg kell ölnöm!

Hangja viszatért. Ismételte fenyegetéseit, melyek lassankint visszaadni látszottak nyugalmát. Ezenkívül nem szólt semmit. Aztán lassan az asztalhoz ment, megzemlélte az új kést, melynek kinyitott nagy pengéje a forgatásnál villogott. Gépszerűleg csukta be pengéjét és a kést betette zsebébe.

Leccsüggeztett kezekkel, a semmisségbe bámuló szemekkel állt ott egy darabig. Három nagy verejték csepp jött homlokára, jelölül annak, hogy határozatainak kivitelét jól megfontolja és hogy akadályok nem engedik meg neki a kivitel felett végleg határozni. Hogy módot találjon, az ablakhoz lépett, kinyitotta azt, rádólt a keresztfára és arczát oda tartá az alkony hűs legvonaának. Az asszony szintén felkelt és felelem től eltelve oda állott a háta mögé. Nem mert hozzá kérdést intézni, hanem kitalálni igyekezett, mi történt abban a kemény koponyában. Így álltak ott, szemlélve a távoli ég boltozatát.

A leszálló esteben visszatükrözöttek a távoli házak, még mindig köddel borítva; a hatalmas vasuti telepet sűrű, lilaszin köd borítja. A pályatest les Batignolles felé úgy nézett ki, mintha hamuvá változott volna, melyen keresztül a de l'Europe hid vas ivetetei átnyultak. A Paris felett éppen most lemenő napnak még lebegő viszfénye visszaverődött az érkezési csarnok kupoláján, mialatt az alsó részén a sötétség mind nagyobb lett. Még egyetlen fény sem csillogott fel e sötétben, a gázt csak beszállás után szoktak felgyújtani. Csak egy fénypont volt szemlélhető: egy lokomotív lámpája, mely a vonatot vitte Dieppebe. A kocsi ajtaja már zárva volt. A vonatvezető csak arra várt, hogy a szolgálattevő alinspektor jelt adjon az indulásra. Valami rendtelenség történt; a váltó toronyból jelezték vörös jellel, hogy az ut még nem szabad; egy tolató mozdonynak néhány waggont kellett még elhordani az utból, melyek rosszul intézett tolatás folytán a fővonalon maradtak. Szakadatlanul kezdtek sisterékelni a gépek, zakatolni a kerekek; egyik vonat a másiknak adott helyet. Az egyik Argenteuilbe, a másik Saint-Germainbe, egy harmadik Cherboungba ment. A jelzések, a füttyök, a jelző sípok hangja szakadatlanul követték egymást.

E percében mindenfelől kigyuladtak a vörös, zöld, sárga és fehér világosságok; bizonyos ideig valóságos khaos uralkodott a pályaudvaron, mintha minden fel akart fordulni. De minden simán ment. A vörös jelző a váltón egyszerre csak kialudt, a mozdony füttyölt és a dieppei vonat megindult. A beborult égből apró csepeksben kezdett esni az eső. Ugy látszott, hogy esős éjjel lesz.

A mint Roubaud visszafordította fejét, éppen úgy nézett ki, mintha a leendő éjszaka oda kölcsönözte volna neki az ábrázatát. Már elkészült tervével. A félhomályon keresztül a kakukos óra felé nézett.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskereki vasutvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.				
	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.09	4.46	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse - Aracs	"	5.36	5.58	9.02
Kumán	"	6.06	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.15	9.42
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.33	6.57	10.11

		3501	3511	3513
		v. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.				
	ind	5.59	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.31	7.44
Melencze	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.37
Török-Becse - Aracs	"	7.11	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.39	10.04
Karlova	"	7.56	2.42	10.23
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár "	—	5.20	4.24
	Budapest "	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

		3648*	3602	3612
		v. v.	v. v.	v. v.
		II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becskek.				
	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	"	5.40	2.20	—
Versecz-Rét	"	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	"	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	"	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	"	6.22	2.53	—
*Loudon-Tanya	"	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	"	6.37	3.18	—
Zichyfalva	"	6.49	3.25	—
Györgyháza	"	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	"	7.16	3.57	—
O-Lécz	"	7.24	4.07	—
Kanak	"	7.33	4.19	—
Bóka	"	7.49	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.				
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárca	"	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	"	4.50	8.43	5.46
Lázárföld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	érk.	—	—	6.35

		3601	3611
		v. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek—Versecz.			
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22	5.23
Lázárföld	"	8.50	5.53
Pusztá-Kenderes	"	8.56	6.04
*Lajosmajor	"	9.2	6.14
Szárca	"	9.18	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.45
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka	"	9.57	7.15
Kanak	"	10.14	7.32
O-Lécz	"	10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	7.58
Györgyháza	"	10.42	8.10
Zichyfalva	"	10.54	8.27
Nagy-Margita	"	11.09	8.45
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.52
*Szivattyutelep	"	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	"	11.39	9.15
*Temes-Paulis	"	11.47	9.25
Versecz-Rét	"	11.55	9.33
Versecz	érk.	11.59	9.37
	Temesvár "	3.16	—

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány—Párdány.			
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos	"	9.56	7.32
*Fény	"	10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány—Szécsány.			
Párdány	ind.	7.00	3.50
*Fény	"	7.13	4.03
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

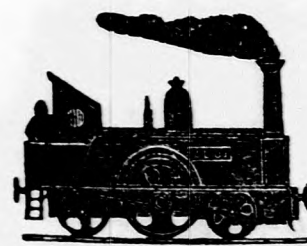
Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételelesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Dr. Brájjer Lajos fel. szerk. távollétében
a szerkesztésért felelős: **Jurkovic Aladár,**
főmunkatárs.

Nyilttér.*)

Freund Theophil porosz
kőszénbányáinak állandó nagy raktára

Wechsler és Darvas cégénél
Nagybecskereken,

hol a legkittünőbb porosz szalonkőszén és gaskoks kapható házhoz szállítva olcsó áron, zsákokban vagy szabadon.

(421—20.5)

Wechsler és Darvas szállító tüzlet.

*) Az e rovat alatt közlöttért nem vállal felelősséget a szerk.

H i r d e t é s e k.

Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája

Nagy-Becskeken

Uri-utca 276-4. szám alatt

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és ízléses elkészítésére.

Nagy raktár

mindennemű

nyomtatványokból.